

РЕШЕНИЕ

№ 2255

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 11.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **913** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно процесуалния кодекс (АПК) и чл. 233 от Закон за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалбата на П. Д. П. от гр. С. против заповед № 3 615 от 21.01.2011 г., издадена от Д. на С., с която за нарушение на чл. 38, ал. 1 т. 3 от Инструкция № Из-1701/27.09.2006 г. за организацията и осъществяване на конвойната дейност от органите на НС "Полиция" и за това, че на 29.12.2010г. не е спазил техническите действия при извършване конвоиране и охрана на задържано лице, в резултат на което е допуснал бягството му при качване в служебен автомобил, представляващо дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 226, ал. 1 т. 4 от ЗМВР, вр. чл. 228, ал. 1 т. 5 от ППЗМВР, в качеството му на държавен служител в МВР – командир на отделение, категория „Д” – главен полицай, н група „ООР”, сектор „ОП”, при04 РУ”Полиция” при С., му е наложено дисциплинарно наказание "недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от една година".

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на заповедта, като издадена в нарушение на материалния закон. Основното възражение на жалбоподателя се свежда до поясняване на обстоятелството, че при конвоиране на задържаното лице, не му е бил проведен инструктаж относно лицето, било не

с нарочна заповед, а по устно нареждане и след установеното му работно време, а именно едва в 17.45 ч. му е възложено конвоирането на лицето. Прави възражение за процесуални нарушения от страна на дисциплинарно –наказващия орган, като твърди, че не е изслушан, както и не са приети писмените му обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание съгл. чл.237, ал.3 от ППЗМВР. Твърди, че тежестта на наказанието не съответства на извършеното нарушение.

В с.з. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител А.Б. поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - министър на вътрешните работи чрез процесуалните си представители –юрк.Б и юрк.Г оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото няма спор относно фактическата обстановка, установена в хода на дисциплинарното производство. От писмените доказателства, намирайки се в преписката, приети като доказателства в съдебното производство се установява, че на 29.12.2010 г., съгласно утвърдена от началник сектор „ОП“ при 04 РУ "Полиция" - С. ежедневна ведомост, са назначени на работа в наряд за извършване на конвойна дейност, инспектор К П и гл. полицаи П. П.. Във връзка със задържано лице, на което е наложена мярка за неотклонение "Задържане под стража" за 72 часа в ОЗСА - Г. М. Димитров, била изготвена и заповед за конвоиране на лице. По силата на Заповед рег.№ 3-124/5 от 09.02.2010г. на Началника на 04 РУ-С., именно инспектор П и гл. полицаи П. е следвало да конвоират лицето Р А К с ЕГН * до МВР - болница за извършване на медицински преглед, което и сторили. След приключване на прегледа, на входа на болницата при качване в служебния автомобил, конвоираното лице бутнало жалбоподателя П. и тръгнало да бяга, в същото време инспектор П се намирал в страни от автомобила и не успял да подsigури колегата си. В 18.14 ч. инспектор П докладва в ОДЧ при 04 РУ "Полиция" - С. през тел. 166, че задържаното лице К е избягало. Проведени са заградителни мероприятия съвместно със служители от 06 РУ "Полиция" - С., 03 РУ "Полиция" - С. и екипи на СПС - С., сформирани са оперативни групи от 04 РУ "Полиция" - С. за извършване на негласни наблюдения за установяване на адреси, на които може да се укрие К. Същият е установен и задържан в интернет клуб "Е-Нет" в кв. "Сухата река" и доведен, в 04 РУ "Полиция" - С..

Във връзка с горното на 30.12.2010г. да Началника на 04 РУ "Полиция" е изготвена докладна записка от оперативния дежурен в ОДЧ на 04 РУП-С..

Със заповед № 3-773 от 30.12.2010 г. на началника на 04 РУП-С. е разпоредена проверка по случая, назначена е комисия за извършването ѝ. Заповедта е връчена на жалбоподателя и другите участници в произшествието на 10.01.2011г. На същата дата -10.01.2011г. на жалбоподателя е връчена поканата за даване на писмени обяснения, като видно от отбелязването на поканата, такива

обяснения са предадени от страна на жалбоподателя в деня на връчване на поканата. По делото е приложено писмено обяснение от жалбоподателя с рег.№ 2335/11.01.2011г.Липсват данни за изготвен протокол от изслушването на П.,като, единствено и само, към преписката са приобщени писмените му обяснения Към дисциплинарната преписка са приобщени като писмени доказателства – постановление за конвоиране на лице от 29.12.2010г.,заповед № 84861 от 29.12.2010г. за конвоиране на лице;Заповед за създаване на организация за конвоиране и съпровождане на малолетни и непълнолетни лица от служители на 04 РУ-С. рег.№ 3-124/09.02.2010г. на Началника на 04 РУ-С.,видно от която е сформирано звено за осъществяване на конвойна дейност,в което е включен и жалбоподателя;,както и 19 бр. докладни записки на служители в С. във връзка със залавяне и задържане на лицето Р К.

В резултат на разпоредената проверка по чл. 232 от ППЗМВР, е изготвена справка от назначената комисия с рег.№ 3423/17.01.2011г., която предлага на полицейските служители – инспектор К П и жалбоподателя-главен полицай П. П., участващи в произшествието, да бъдат наложени дисциплинарни наказания - "недопускане до конкурс за израстване в категория или степен" за срок от три години".

Въз основа на справката директорът на С. с обжалваната заповед рег.№ з-615/21.01.2011г., е наложил на П. П. дисциплинарно наказание "недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от три години".Заповедта е връчена на служителя на 25.01.2011г.

В хода на делото е разпитан като свидетел и инспектор К П,който заедно с жалбоподателя е участвал в конвоирането на Р К.

С оглед така установените по делото факти, съдът намира ,че жалбата е допустима - подадена е в рамките на 14-дневния срок, течащ от връчването ѝ (25.01.2011г.), от надлежно легитимирано лице - адресат на издадената заповед. Оспорва се акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На жалбоподателя е вменено нарушение на служебната дисциплина, конкретизирано в ППЗМВР по чл. 228, ал. 1 т. 5 - нарушение на служебни задължения, довели до бягство на задържано лице. По същество действията на жалбоподателя следва да се квалифицират като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 224, ал. 2 т. 1 от ЗМВР. Съставът на нормата на чл. 228, ал. 1 т. 5 от ППЗМВР от обективна страна е осъществен - извършено е бягство на задържано лице по време на конвоирането му от служители на МВР, сред които и жалбоподателят.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя,че е предприел участие предприел участие в конвоирането без заповед за конвоиране по чл. 31, ал. 2, само въз основа на устно разпореждане ,тъй като видно от доказателствата по делото е налице е документ, даващ основание за конвоиране, съгласно чл. 30, ал. 2 т. 2 от Инструкцията - заповед за конвоиране на лице,както и ежедневна ведомост/Заповед/ с рег.№ 214/24.11.2010г.,с която жалбоподателят е назначен

на работа в наряд за извършване на конвойна дейност, поради което не е било необходимо издаването на нарочна заповед в конкретния случай.

Настоящият състав, счита, че следва да се изяснят причините за бягството на конвоираното лице и да се установи от субективна страна дали в конкретния случай бягството на лицето е в резултат на виновно нарушение на разпоредбите на Инструкция № I-1701 от 27.09.2006 г. В този смисъл, основателно се явява възражението на жалбоподателят, като участник в конвойния наряд, че е предприел действията по конвоиране, без да му бъде проведен инструктаж за конвоираното лице. От приложеното по делото извлечение от книгата за конвойната дейност от 29.12.2010 г., става ясно, че в същата е определен за старши на наряда- инспектор Кирил Попов и водач на служебното МПС с ДК № С 6879 НТ- жалбоподателят П., както и , че и на двамата е проведен инструктаж преди започване на работния ден. Не е упоменато обаче, дали инструктажа включва и данни за конвоираното лице Р К. Липсват каквито и да било доказателства в този смисъл. От изложеното до тук става ясно, че служителите П. и П са действали по разпореждане на орган по чл. 31, ал. 2 от същия нормативен акт, изпълнявали са служебните си правомощия, които следва да се подчиняват на нормативните изисквания, така че целта да бъде изпълнена, но същите не са били инструктирани по отношение на личността на задържаното лице, за да предприемат адекватни мерки.

Настоящия състав, споделя възраженията на жалбоподателя и намира атакуваната заповед за незаконосъобразна, издадена при непълно изследване на фактическата обстановка, и в противоречие с наличните факти и обстоятелства.

Преценявайки законосъобразността на оспорения административен акт следва да се установи правилната фактическа обстановка, свързаната с бягството на задържания от служебния автомобил, както и поведението и отговорността на всеки един от двамата конвоиращи го служители.

Видно от обясненията на жалбоподателя и св. П, дадени както пред дисциплинарния орган писмено, така и с оглед показанията му пред съда, административно наказващия орган не е взел предвид преди всичко факта, че автомобилът на патрула е бил с три врати- „Лада Нива”, както и че при качването на конвоираното лице , жалбоподателят го е държал с една ръка, докато с другата е трябвало да отвори вратата респ. да вдигне седалката и именно това е бил момента, когато лицето се е възползвало от това и е упражнило сила, за да избяга. Следва да се вземе предвид и факта, че по данни на св. П, неоспорени от ответника, времето е било лошо, било е хлъзгаво и при опитите да върнат лицето, св. П и жалбоподателя не са успели да го достигнат, въпреки , че са направили всичко възможно да осуетят бягството.

Не на последно място следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че не е бил проведен инструктаж на конвоя по отношение на личността на задържания, което е от значение касателно повишеното внимание и по-голяма бдителност на конвоя.

Настоящия състав счита, че изложените мотиви от административно

–наказващия орган в оспорваната заповед и по отношение на тежестта и виновното поведение при извършване на вмененото на жалбоподателя нарушение не могат да бъдат споделени.

Общ принцип при налагане на наказание е установяване на виновно поведение, свързано със служебни задължения, които са нарушени. В случая при издаване заповедта за налагане на наказанието това не е установено от административно наказващия орган,като същия се е задоволил само да отбележи извършеното нарушение без да изследва причините ,довели до същото. Това води до незаконосъобразност и необоснованост на административния акт, поради което и неправилен и като такъв следва да се отмени на основание чл.172,ал.2 АПК.

С оглед изхода на спора следва да се уважи и искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 200 лв. за адвокатско възнаграждение,съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд С. град, I отделение,7-ми състав

РЕШИ:

По жалба на П. Д П. от гр. С. **ОТМЕНЯ** заповед № 3 615 от 21.01.2011 г., издадена от Д. на С., с която на осн. чл.226,ал.1,т.4 от ЗМВР,вр. чл.228, ал.1, т.5 ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „Недопускане до конкурс за израстване в категория или степен на длъжност” за срок от 3 години.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. Д П. с адрес:гр.С.,У.”Б” 61,бл.216,.1,ап.1 сумата от 200 лв. разноски по делото.

Преписи.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: